

domu, se ne bo vršilo, ker sta oba predavatelja to nedeljo neodložljivo drugje zadržana. Kdaj bo nameravano predavanje, bomo pravočasno še obvestili članstvu v časopisju.

Slovenci v Zagrebu. Prva nedelja letošnjega marca (7. marca) je prinesla zagrebškim Slovencem lepo Baragovo proslavo, katero sta s svojo navzočnostjo počastila tudi oba slovenska škofa: dr. G. Rožman in dr. Ivan Tomažič, ki sta se mudila v Zagrebu ob posvetitvi novega belgrajskega nadškofa g. dr. J. Ujčića. Baragova proslava, tukaj jo je priredilo Slomšekovo

prosvetno društvo, se je pričela že pred 4. uro z veličastno igro »Ben Hur«. Med odmorom je zastopnik Slomškovega prosvetnega društva pozdravil oba škofa in poudaril pomen proslave, naslednje pavo pa je imel zelo lep govor o Baragi ljubljanski škof; za njim je spregovoril še mariborski vladika o Slomšku in delu za njegovo beatifikacijo. Ko sta oba škofa odhajala, jima je vsa dvorana ploskala in mahala v pozdrav. Igra sama je trajala do pol 9. ure in jo bomo na splošno željo v nedeljo 21. marca (na cvetno nedeljo) ponovili ob pol štirih popoldne.

Pametno ravnanje.

Letošnja druga številka »Naše močie« je prinesla sliko Plasinove družine iz Javornika (št. 54). Plasinova družina je ena izmed mnogih družin, ki so cele zavarovane pri Karitas. Družina šteje 7 članov. Starši so zavarovani za posmrtnino, otroci pa za doživetje in smrt. Tako val mirno gledajo bodočnosti v oči. Starši so za slučaj svoje smrti rešili otroke neprijetnega vprašanja: »Kje vzeti denar za kritje raznih stroškov«, ker bo Karitas izplačala posmrtnino, s katero bodo mogli kriti pogrebne stroške ter druge izdatke. Otroci pa so si zasigurali za ponejša leta gotovo vsoto denarja, ker jim bo Karitas po preteku določenega števila let izplačala zavarovalnino. Ali ni to pametno ravnanje? Tako bi morali ravnati pri vsaki hiši! Karitas vsakemu nudi tri možnosti. Starejši ljudje se lahko zavarujejo za slučaj smrti (posmrtnina). Mladši pa lahko zavarujejo doto ali starostno preskrbo. Posmrtnina se izplača po smrti zavarovanca domačim, doto in starostna preskrba pa po preteku dogovorjenega števila let. Pogoji so pri vseh treh vrstah zavarovanja zelo ugodni. Prvi pogoj je zdravje ob sklepu zavarovanja. Glede višin premij se lahko odloči vsak zavarovanec sam. Ob pristopu je treba plačati pri posmrtninskem zavarovanju samo 10 din, pri zavarovanju dote in starostne preskrbe pa 20 D. Zavarovanje stopi v veljavo takoj po plačilu prve mesečne premije. Izvzeti so le tisti slučaj, v katerih se določi čakalni rok. — Karitas ima svoje potnike in zastopnike. Pri teh dobite vsa potrebna navodila. Lahko pa se obrnete tudi na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova 8). Storite to čimprej, ker je vsakega dneva škoda. Pametno ravnanje.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zg. Polskava. V Bukovcu je preminula mlada gospodinja, vzor krščanske žene in matere, Marija Koropec, žena uglednega posestnika in mati dveh otrok. Rajna je gledala na to, da so bili pri hiši sami krščanski listi in predvsem njen ljubljene »Slovenski gospodar«. Občo priljubljenost blage Marije je pokazal obilno obiskan pogreb, ki se je vršil zadnje soboto. Blagi materi bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalim naša sožalje!

Galičija pri Celju. Žalostno so zapeli Gališki zvonovi in naznanili so žalostno vest, da smo 4. marca položili v prerani grob Nežo Podvrhnik v starosti 47 let. Zapustila je žalujočega moža in sedem nepreskrbljenih otrok. N. v. m. p.

Sv. Jurij ob južni žel. Umrla je v petek dne 12. t. m., ob 11. uri dopoldne, daleč naokrog znana in ugledna gostilničarka v Katoliškem domu gospa Terezija Žličar. Pred šestimi leti ji je umrl mož Franc Žličar, agilni delavec v katoliških društvih. Zapustil ji je takrat svoja dva otroka iz prvega zakona: Ivana, sada kaplana v Mariboru, in hčerko Micko, ki je rajni v bolnišni stregla kakor pravi materi. Pokojna je zapustila pet nedoraslih otrok; hoteli jih je lepo vzgojiti v pravem krščanskem duhu in med njimi želela imeti tudi sina duhovnika. A tega ni dočakala. Dolgo je trpela vsled hude bolezni, silno težki so bili zadnji dnevi, dokler je Bog

ni rešil, v 47. letu starosti. Zadnja tolažba ji je bila, da je mogla še večkrat prejeti sv. zakramente. Pogreb je bil v ponedeljek 15. t. m., ob 9. uri dopoldne. Bog naj da njeni duši večni mir, otrokom pa svoje varstvo! Preostalim izražamo iskreno sožalje!

Ponikva ob juž. žel. Umrla so: Ana Ratej, 28. febr., žena posestnika in železn. kretnika, stara 40 let, blaga mati petero nepreskrbljenih otrok. Umorila jo je pljučna jetika. — Anton Zdošek, p. d. Hriberšek 1. marca, star nad 80 let, čestitljiv oče č. g. Alojzija Zdošek, župnika pri Sv. Martinu na Pohorju, in častite šolske sestre M. Serafine Zdošek. — Marija Brglez 4. marca, vdova, stara 69 let. Zadelo jo je možganska kap na potu v cerkev. Naj počivajo v miru!

Št. Vid pri Grobelnem. Nenadoma je za vedno zatisnil oči vzoren in blagi krščanski mož Franc Obreza, posestnik v Platinovcu, star komaj 59 let. Bil je priden in skrben gospodar. Kako je bilo vse njegovo življenje samo trpljenje, tako tudi ni smrt prizanašala. Mnogo je moral pretrpeti, ko ga je pred štirimi leti zapustila njegova skrbna in pridna žena. Ali mož se ni ustrašil, temveč je vzel vse križe in vso odgovornost na svoje rame in vzorno gospodaril s tremi otroki naprej. Rajniki je bil vzoren krščanski mož in oče izredno blagega značaja.

iz dobe Ludvika XVI., pa porča o »neskočno drznih dvigalih«; torej so bila tudi tedaj v modi. A šele elektrika jih je pravilno spravila na dan in šele sedanja dvigala so zares pripravna.

Pes rešil gospodarja

Cuvaja živine Luisa Carlislea v Newtonbredi pri Belfastu na Irskem je napadel podivjan bik. Njegova hči je opazila nevarnost in je takoj izpustila škotskega ovčarskega psa. Pes je svojo mu gospodarju v nevarnosti nemudoma priskočil na pomoč. Planil je na bika, ki je hotel moža pravkar nabosti, in pred njegovimi pogumnimi napadi je pobesnela žival res stisnila rep med noge ter pobegnila.

In Gašpar trdi in trdi, da je živa in zdrava, mu prisega, da je res, in ni mogoče misliti, da bi ne govoril resnice...

Tedaj pa je neverjetno, da bi ga Veronika ne bila zatožila, da bi bila tiho o vsem tem, kako jo je silil in nazadnje nagnal, da se mu je rešila v prepad...

Sem in tja je lovil misli, pa jim ni prišel do kraja. Nič drugega: izvedeti mora, kako je zares, izvedeti in prepričati se, naj velja, kar hoče, da bo le vedel, na čem je.

• • •

Sonce se je že močno nagibalo, ko je prišel do Slemenca. Odtod je zavil v dolino. Tam, kjer se cepi pot na Veliko planino, je obstal in nekaj preudarjal, ali ne bi skočil tja v krčmo Na Fužini, da bi tam kaj izvedel. Ne! Danes ni bil volje, da bi jim odgovarjal na sto sitnih vprašanj; najmanj še mu je bilo za to, da bi srečal Špelo, krčmarjevo hčer. Zato se je obrnil na levo in kar počez skozi les proti Šmarju. Morda mu bo sreča mila, da bo slučajno kaj izprašal ali izvedel.

In res!

Poldrugo uro je lezel, in ko se je jelo mračiti, je pribrodil na šmarsko polje. Nekaj sto korakov pod njim je bila vas. Omecoval je za lesa, tedaj je zazvonilo večno luč. Nekaj ga je sililo, da je skočil čez

lesa in jo ubral proti cerkvi. Tu se je splazil okoli pokopališča in oprezoval čez zid.

Kaj je zagledal?

Stranske duri so se odprle in skozi nje je stopila — Veronika v svoji svetli obleki, nekoliko je šepala in roko je držala v zavezi. Za njo je prišel bradati mežnar, ki je zarožljaj s ključem in zaklenil duri. Z blagoslovljeno vodo sta kropila po grobeh in tiho sta hodila med njimi. Potem je Veronika pokleknila na komolci pred žalostno Materjo božjo, da bi še tu pomolila, mežnar, njen ujec, pa je odhajal.

Anza si niti dihati ni upal; izza zida, skrit v košat bezgov grm, je strmел v dekle. Ali je mogoče? Ne, ta ženska je coprnica. Kdor čez Šmarsko steno pade, ne ostane živ, če ne zna coprati. Toda takega deviškega sijaja na licu čarovnice nimajo in tudi tako goreče moliti ne znajo.

Govoriti mora z njo, mora!

Nekaj časa je še okleval, potem se je ozrl naokoli in se prepričal, da ni nikjer nikogar blizu. Dvignil se je izza zida in stopil pokonci ter dejal na glas:

»Veronika!«

Planila je kvišku in kriknila:

»Sveta Marija!«

»Tiho!« jo je opomnil, »saj ti ne storim nič, gotovo ne. Le kratko besedo bi rad s teboj govoril. Saj ostanem tukaj za zidom.«

(Dalje sledi.)